

var inde på, kan disse tanker kun støttes af Socialdemokratiet.

Netop i går blev der i Miljø- og Planlægningsudvalget uddelt en meget spændende brochure fra Kommunernes Landsforening. Den hedder »Grøn indkøbspolitik i kommunerne«, det fremgår af brochuren, at Kommunernes Landsforening nu for alvor ønsker at leve op til det grønne ansvar. Vi er fra Socialdemokratiets side godt tilfredse med, at man også i regeringen nu for alvor vil tage grønne briller på.

I regeringsgrundlaget, som kun er 3 måneder gammelt, står der, at stat, amter og kommuner skal have pligt til at fremme offentlige grønne indkøb, og vi er fra Socialdemokratiets side helt sikre på, at de private også vil skubbe på. Ikke mindst i børneinstitutionerne skal forældrerådene nok sætte spørgsmålstegn ved, om den mad, der bliver uddelt, er økologisk.

Vi synes, der er en lang række tiltag, som er godt i gang. Lovforslaget om renere teknologi har vi f.eks. netop vedtaget her i Folketinget. Det samme gælder hele lovgivningen om de grønne regnskaber, og det er måske en overvejelse værd, om ikke også de kommunale institutioner skulle omfattes af grønne regnskaber. Også »Agenda 21«-arbejdet er netop blevet nævnt, så der er god gang i hele dette område.

Fra Socialdemokratiets side kan vi ikke støtte, at der på nuværende tidspunkt gribes til egentlig lovgivning, men vi vil holde et vågent øje med, at det fortsat er grønne briller med stor styrke, der anvendes inden for dette område.

Jens Vibjerg (V):

Da Venstres ordfører på forslaget, fru Bodil Thrane, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne fremføre følgende:

Lad det være sagt med det samme, at Venstre ikke kan støtte det beslutningsforslag, SF har fremsat om en offentlig grøn indkøbspolitik. Det er såmænd ikke, fordi Venstre i og for sig ikke kan støtte intentionerne i beslutningsforslaget om, at de offentlige myndigheder skal gå forrest og foregå med et godt eksempel, også fordi det offentlige er en stor kunde i det danske samfund.

Jeg har også læst de rapporter, SF henviser til i bemærkningerne til beslutningsforslaget, fra henholdsvis Miljøstyrelsen om en styrket produktindsats og fra Danmarks Naturfredningsforening. På baggrund af rapporterne kan man udlede, at det offentlige endnu ikke fuldstændig lever op til intentionerne i miljøbeskyttel-

seslovens § 6, og SF vil løse det, de ser som et problem, ved at opstille meget detaljerede krav til offentlige myndigheder og institutioner – altså også de kommunale og amtskommunale institutioner – og ved at stille krav om årlige indberetninger til Miljøstyrelsen, som kan inkorporeres i miljøvurderingen af forslaget til finanslov.

Men lad mig vende sagen om: De rapporter, som forslagsstillerne henviser til, kombineret med f.eks. »Agenda 21«-forhandlingerne, påviser samtidig, at der er en stigende tendens til en grøn offentlig indkøbspolitik, altså at der er en bevægelse i gang. Flere og flere kommuner følger en grøn strategi, flere og flere myndigheder køber i større grad grønt, og det har vi ikke noget imod i Venstre; vi kan sagtens støtte den udvikling. Men vi vil ikke være med til dette detaljerede og meget gennemgående indgreb over for f.eks. det kommunale selvstyre, kombineret med et sindrigt og tungt rapporterings- og kontrolsystem.

Det skal heller ikke glemmes, at i mange af de institutioner, der er tale om, sidder der brugerbestyrelser, som kan træffe beslutninger om at prioritere den grønne indkøbspolitik. Den skal ikke presses ned over hovedet på hverken dem eller kommunerne.

De reelle adfærdændringer i såvel det offentlige som i samfundet generelt bliver ikke realiteter, hvis de skal tvinges igennem. Der skal være incitament for myndighederne og for befolkningen, altså en gulerod frem for den pisk, SF's beslutningsforslag reelt er udformet som.

Henriette Kjær (KF):

SF vil med dette forslag gennemføre en såkaldt grøn indkøbspolitik, men den er ikke bare grøn. Den indkøbspolitik, SF foreslår, er uhyre bureaukratisk. Forslagsstillerne har formået at gøre det så omstændeligt, så ressourcekrævende og så tungt, at det grønne og glæden ved at købe rigtigt ind drukner i administration.

Det Konservative Folkeparti synes, at de offentlige institutioner og virksomheder bør købe miljørigtigt ind, og at daginstitutioner og plejehjem skal gøre sig umage for at købe de bedste og sundeste fødevarer, men vi vil ikke pålægge nogen udelukkende at købe økologisk. Konventionelle fødevarer er som udgangspunkt også sunde. Det afgørende for Det Konservative Folkeparti er, at det offentlige køber fornuftigt ind og finder en balance imellem, hvad der er